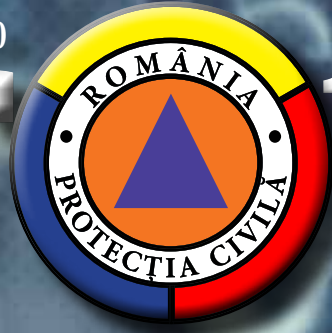

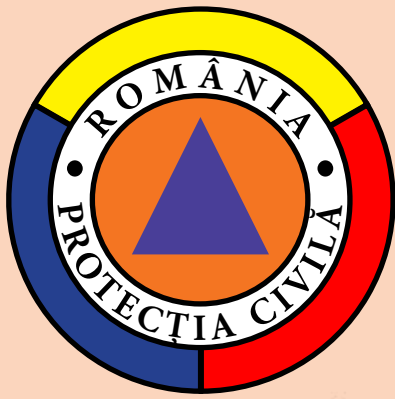
numărul 1 / 2020

protecția civilă

ISSN 1223 - 575X

ISSN 1223 - 575X

COPYRIGHT:

Reproducerea sunt autorizate cu condiția nominalizării autorului și revistei.
Opiniile și informațiile publicate reflectă dreptul autorilor la exprimarea liberă și nu angajează răspunderea editorului sau a redacției.
Revista apare trimestrial.

din sumar:

MESAJUL INSPECTORULUI GENERAL AL IGSU - 4

ZIUA PROTECȚIEI CIVILE DIN ROMÂNIA - 6

SIMPOZION - 43 DE ANI DE LA CUTREMURUL DIN 1977 - 10

NEVOIA DE PREGĂTIRE ÎN MANAGEMENTUL SITUAȚIILOR DE URG

PREGĂTIREA, UN PROCES CONTINUU - 16

ROMÂNIA - RADIOGRAFIE A RISCURILOR DE DEZASTRE - 18

COVID-19, O NOUĂ AMENINȚARE MONDIALĂ PENTRU POPULAȚI

APLICAȚIA APEL 112 - 26

PROTECȚIA CIVILĂ DIN ROMÂNIA - partea I - 30

O ORĂ PENTRU VIAȚĂ - 34

REDAȚIA

redactori:

locotenent colonel Daniela SILVI
plutonier adjutant șef Sebastian FURNEA

corector:

plutonier adjutant șef Daniel MĂRCELATU

fotoreporter:

plutonier adjutant Claudiu BRANISCHI

distribuție:

Nicoleta NIȚU

foto coperta 1:

IGSU

pag. 16

pag. 22

numărul 1 / 2020

ENȚĂ - 14

E- 22

pag. 30

pag. 26

pag. 10

pag. 6

Mesajul Inspectorului General

La 28 februarie aniversăm Ziua Protecției Civile din România, dată la care Regele Carol al II-lea semna Înaltul Decret Regal, publicat la 23 martie 1933 în Monitorul Oficial al României, ca Regulamentul Apărării Pasive contra atacurilor aeriene.

Înființate după prima conflagrație mondială, pentru asigurarea protecției forțelor necombatante, structurile apărării civile și-au extins domeniul de activitate, contribuind la salvarea vieților omenești și a bunurilor amenințate de dezastre.

Împreună cu celelalte componente ale sistemului național de apărare, ordine publică și siguranță națională, cadrele protecției civile au participat, de fiecare dată, cu aceeași dedicare, la salvarea cetățenilor amenințați de catastrofe.

Sărbătorim, astăzi, existența unei instituții a cărei menire a fost, încă de la început, protejarea populației în situații dificile. Sărbătorim oamenii care își asumă riscuri și dovedesc profesionalismul faptelor în toate misiunile încredințate, permanent acolo unde semenii sunt în suferință, amenințați de dezastre naturale ori față în față cu situații care le pot amenința viața.

Complexitatea situațiilor de urgență înregistrate în ultimii ani a presupus reacția promptă a serviciilor profesionale pentru situații de urgență, iar rezultatele misiunilor de salvare au fost confirmate de pregătirea superioară și experiența echipajelor de intervenție.

Ca purtători ai tradiției, avem datoria să consolidăm valorile și reperatele transmise de predecesorii noștri și să manifestăm, în continuare, aceeași perseverență și preocupare pentru valorizarea acțiunilor operative derulate la nivel național și în sfera internațională.

Să nu uităm că dezideratele instituționale implică colaborarea strânsă între instituțiile statului și societatea civilă, reflectată prin apropierea și grija față de cetățean, față de întreaga comunitate.

La acest moment aniversar, vă rog să primiți cele mai calde urări de sănătate, împliniri și satisfacții profesionale și personale!

La mulți ani!

INSPECTOR GENERAL
General de brigadă
Dan-Paul IAMANDI

La 28 februarie se aniversează Ziua Protecției Civile din România, dată la care Regele Carol al II-lea semna Înaltul Decret Regal, publicat la 23 martie 1933 în Monitorul Oficial al României, ca Regulamentul Apărării Pasive contra atacurilor aeriene.

Înființate cu scopul de salvare a cetățenilor amenințați de conflagrații militare, misiunile de protecție civilă au ajuns în zilele noastre să se transforme în intervenții complexe pentru salvarea comunităților și pentru diminuarea pagubelor materiale.

Mecanismul modern de gestionare a situațiilor de urgență, adaptat standardelor UE și NATO, a presupus variate responsabilități pentru protecția civilă, obiectiv ce a reclamat implicare, profesionalism și responsabilități instituționale sporite.

Pentru a marca cei 87 de ani de existență a Protecției Civile în România, Inspectoratul General pentru Situații de Urgență a organizat, la nivel național, o serie de evenimente menite să familiarizeze opinia publică cu specificul, rolul, atribuțiile și prioritățile instituționale, misiunile specifice la care au participat, de-a lungul timpului, specialiștii în domeniu. Totodată, acțiunile organizate au readus în atenția publicului măsurile și regulile de comportare ce trebuie adoptate în cazul producerii diverselor tipuri de risc.

Activitățile s-au desfășurat în perioada 26 februarie - 4 martie 2020, pentru a marca trei evenimente importante, respectiv data de 28 februarie - Ziua Protecției Civile din România, 1 martie - Ziua Internațională a Protecției Civile și 4 martie - data la care s-a produs cel mai devastator cutremur de pe teritoriul țării noastre, din istoria măsurătorilor, cutremurul din 1977.

La nivelul Capitalei, Biblioteca Națională a României a găzduit în această perioadă o serie de activități destinate publicului, constând în prezentarea tehnicii Inspectoratului General pentru Situații de Urgență, expoziția Mobilă despre Cutremure a Institutului Național pentru Fizica Pământului, însoțită de experimente și demonstrații, vernisaj fotodocumentar al Muzeului Național al Pompierilor, unde au fost prezenți cei interesați de specificul instituției și de tehnica utilizată în misiunile destinate protecției populației. De asemenea, în cadrul evenimentului a fost prezentă și Caravana SMURD „Fii Pregătit”.

Totodată, în data de 04 martie a.c., tot la Biblioteca Națională a României a fost organizat simpozionul cu tema - „43 de ani de la cutremurul din 1977” - eveniment în cadrul căruia au fost organizate sesiuni interne de dezbateri, instruiri dedicate acestui moment, lecții cu tematică specifică, ilustrate prin intermediul filmelor și materialelor documentare.

Ziua Protecției Civile a fost sărbătorită și la nivel local, astfel că, inspectoratele județene pentru situații de urgență și-au deschis porțile publicului larg, căruia i-au fost prezentate tehnica de intervenție, modul de utilizare a acesteia, precum și materialele de informare preventivă specifice tipurilor de risc.

Ziua Protecției Civile din România

autor: plutonier adjutant șef Sebastian FURNEA, UPS
foto: plutonier adjutant Claudiu BRANISCHI, UPS

În zonele cu public numeros au fost organizate puncte de informare preventivă și derulate exerciții demonstrative de stingere, descarcerare și acordare a primului ajutor medical de urgență. În seria activităților s-au regăsit și aplicații demonstrative, expoziții, manifestări cultural-sportive, concursuri și alte activități cu tematică din domeniul situațiilor de urgență.

Pe lângă materialele informative, cei interesați au primit sfaturi despre măsurile de pregătire a locuinței în caz de cutremur, măsurile privind pregătirea individuală și a familiei pentru a face față unui seism, precum și comportamentul care trebuie adoptat pe durata și după producerea acestuia.

Plecând de la principiul că este mai simplu să previi un incendiu decât să intervii pentru stingerea lui, publicul participant a fost ajutat să conștientizeze cauzele și împrejurările generatoare de incendii, să-și creeze un spirit preventiv, să cunoască modul de apelare a serviciului unic de urgențe 112, să cunoască și să exerseze modul de comportare în cazul producerii unei situații de urgență. Totodată, s-au desfășurat lecții deschise privind acordarea primului ajutor medical având ca scop creșterea gradului de conștientizare în rândul populației asupra importanței dobândirii acestor cunoștințe, prin instruirea unui număr cât mai mare de participanți.

Demersul instituțional a fost orientat spre latura de informare și educare a populației, astfel încât prin măsurile întreprinse să crească cât de mult posibil

șansele de supraviețuire într-o situație de urgență, iar mesajul transmis să fie asimilat cât mai corect, astfel încât populația să fie pregătită.

Cu ocazia Zilei Protecției Civile din România, pe data de 28 februarie, în cadrul IGSU și la nivelul structurilor subordonate au fost organizate ceremoniale militare și festivități de avansare în gradul următor, înainte de expirarea stagiului minim în grad, cadrelor militare care s-au evidențiat cu rezultate foarte bune în activitate.

Astfel, la nivelul inspectoratului general au fost avansați în gradul următor un număr de 14 ofițeri: la gradul de colonel, Gabriel Dragu – șef SS, Cristian Ofițeru – PI-DL, Marian Ilie – șef DPFE, Mircea Șerbu – șef SAP, Marinela Macovei – DIEC-DF, Aurel Sandu – șef DRU, Laura Pop-Petre – șef BIM-DRU și Vlad Petre - SAEARI; la gradul de locotenent colonel, Gheorghe Știrbu – șef SVICPS-DCVI; la gradul de maior, Aureliu Mareș – SOD-CON; la gradul de căpitan, Francisc Kubinyecz – AEM-CON, Cătălin Șamșodan – SPOE-CON, Marian Pierșinaru – PEIP-DPFE și Flavius Ene – SRIPP-DRU. La nivelul unităților subordonate, s-au bucurat de recompensarea cu noile grade un număr de 251 de cadre militare, dintre care 68 ofițeri, 7 maiștri militari și 176 subofițeri.

Folosind acest prilej de sărbătoare națională, gândurile de bine ale tuturor celor recunoscători se îndreaptă spre specialiștii protecției civile care s-au aflat mereu la datorie în sprijinul semenilor, cu dăruire, curaj și solidaritate pentru oamenii aflați în situații limită. Să fiți sănătoși și mereu în putere! La mulți ani!

Simpozion

43 de ani de la cutremurul din 1977

autor: colonel Benone DUDUC, IGSU

Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Fizica Pământului alături de Departamentul pentru Situații de Urgență, Inspectoratul General pentru Situații de Urgență și Biblioteca Națională a României a organizat, pe 4 martie 2020, simpozionul „43 de ani de la cutremurul din 1977”. Evenimentul a avut loc la Biblioteca Națională a României, în sala Mircea Eliade.

Simpozionul a fost un bun prilej pentru a dezbate subiecte din domeniul managementului riscului seismic la scară națională, de la planificare strategică la acțiuni concrete, al științei și tehnologiei puse în folosul acțiunilor de reducere a riscului seismic, al implicării comunitare, al creșterii gradului de conștientizare și al acțiunilor de mobilizare, precum și chestiuni legate de comunicarea și percepția riscului seismic și educația ca mijloc de conștientizare și creștere a rezilienței.

Nu se dorește ca acea zi să fie uitată, dar la fel de mult, nici ca ea să se repete. Datele oficiale arată că 1578 de persoane și-au pierdut viața în România, dintre care 90% în București și 11321 au fost rănite, în principal datorită prăbușirii clădirilor. Seismul a avariat 32897 de locuințe, 763 de unități industriale, 11 spitale și 374 de grădinițe și școli. Dintre acestea, 33 de clădiri de înălțime medie sau mare s-au prăbușit în capitală.

La discuții au luat parte reprezentanți ai autorităților publice, institutelor de cercetare, universităților, ONG-urilor și asociațiilor profesionale precum: dr. Raed Arafat, șeful DSU, Constantin Ionescu, director general INFP, alături de Mircea Radulian, Dragoș Toma-Dănilă și Dragoș Tătaru, din cadrul aceluiași institut, Andrei Mehedințu, PAID România, Carmen Mihaiu, BNAr, Emil-Sever Georgescu, URBAN-INCERC, prof. univ. dr. Iuliana Armaș, Facultatea de Geografie a Universității din București, prof. dr. Dan Mănăstireanu Mircea Mironescu, AICPS, Mihai Șercăianu, MKBT, Alina Kasprovschi, Fundația Comunitară București, Matei Sumbasacu, RE-RISE, Ionuț Popa, Civicnet, Delia Moles, Crucea Rosie ș.a. Din partea IGSU au luat cuvântul: inspectorul general, general de brigadă Dan-Paul Iamandi, șeful Centrului Operațional Național, colonel Cristian Radu, șeful Direcției Prevenire, colonel Benone Duduc și șeful Serviciului Control și Riscuri la Dezastre, colonel Francisc Senzaconi.

Pornind de la aspectul că București este capitala europeană cu cel mai mare risc seismic, având multe clădiri cu risc de prăbușire în cazul producerii unui cutremur, în cadrul evenimentului s-au purtat discuții pe marginea reducerii riscului și a numărului victimelor. Astfel, s-au dezbătut teme ca: managementul riscului seismic la scară națională - de la planificare strategică la acțiuni concrete, știința și tehnologia în folosul acțiunilor de reducere a riscului seismic, implicare comunitară, creșterea gradului de conștientizare și acțiuni de mobilizare, comunicarea și percepția riscului seismic, educația ca mijloc de conștientizare și creștere a rezilienței.

Toate aceste aspecte conturează un întreg ansamblu al cărei organizare instituțională este împărțită în trei piloni principali: prevenire, pregătire și răspuns. Primul pilon se referă la consolidarea clădirilor cu risc de prăbușire. Al doilea pilon se referă pe de o parte la pregătirea populației prin exerciții de alarmare și campanii de informare ale instituțiilor abilitate, iar pe de altă parte la cea a serviciilor profesionale de intervenție în caz de urgență. De la an la an s-au achiziționat autospeciale dedicate intervenției în situații de protecție civilă. Printre acestea sunt echipamente speciale pentru ridicare, tăiere și pentru îndepărtarea unor elemente grele de construcții. Pe cel de-al treilea pilon, cel al răspunsului în urma situațiilor de urgență produse, s-au realizat progrese prin intermediul achizițiilor din fonduri europene. Astfel, fiecare inspectorat pentru situații de urgență din țară există cel puțin două containere de căutare-salvare și tehnică grea de salvare, macarale, buldozere și alte echipamente speciale.

De asemenea, la parterul Bibliotecii au fost prezentate: Expoziția Mobilă despre Cutremure a INFP, Expoziția Muzeului Pompierilor, Expoziția de cărți din colecția Bibliotecii Naționale, cu privire la cutremurul din 1977 și Minisimulatorul seismic al URBAN-INCERC.

În același timp, în parcare de pe bulevardul Mircea Vodă, au fost amplasate autospeciale de intervenție, containere multirisc, motociclete, ambulanțe și Caravana SMURD „Fii pregătit”, care reprezintă Centrul mobil de pregătire a populației. Prin intermediul acestora vizitatorii au putut să observe și să înțeleagă mai bine specificul meseriei de pompier, precum și rolul de a pregăti noua generație în domeniul situațiilor de urgență.

În a doua parte a zilei, sub titulatura „Bucureștii și cutremurele” s-a desfășurat ultimul tur ghidat, dintr-o serie de trei. Evenimentul, cu plecare din Piața Universității (statuia lui Mihai Viteazul) a fost organizat de Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Fizica Pământului (INFP), având ca parteneri experți din partea asociațiilor MKBT, Rezistența Urbană, AICPS și Cultour. În cadrul turului s-au putut vedea, la fața locului, cât de puternic a fost afectat Bucureștiul de cutremurele din 1940 și 1977. Totodată, s-a conștientizat cât de mare este riscul seismic în prezent și ce măsuri pot fi luate de către populație și autorități pentru diminuarea acestuia.

NEVOIA DE PREGĂTIRE ÎN MANAGEMENTUL SITUAȚIILOR DE URGENȚĂ

Managementul situațiilor de urgență este puternic influențat de principiul potrivit căruia controlul în astfel de situații trebuie să aparțină autorităților publice. Rezultatul este o structură complexă, descentralizată, unde responsabilitățile sunt împărțite între organizații publice și private, precum și cetățeni. Care organizații și ce fac acestea pe scena unei situații de urgență este uzual stipulat și formalizat prin legi, instrucțiuni, planuri, protocoale etc. Arealul de responsabilitate, precum și rolul fiecărei organizații este de cele mai multe ori subînțeles mutual. Ocazional, apar dispute juridictionale, dar sunt uzual rezolvate prin proceduri legale.

Când o situație de urgență lovește, evenimentele urmează un curs natural. Organisme și echipe de management al urgențelor se deplasează pe scena evenimentului pentru a furniza protecție și asistență de urgență oamenilor și proprietății. Aceștia li se alătură organizații non-profit și non-guvernamentale, grupuri umanitare sau private, voluntari, care pot furniza alimente, îmbrăcăminte și adăpost. Echipe ale companiilor de utilități publice se deplasează în zona afectată pentru restabilirea sistemelor vitale pentru societate - energie electrică, apă, transport și comunicații.

În managementul situațiilor de urgență, reacția eficientă se bazează pe două principii fundamentale: identificarea și evaluarea din timp a urgenței și procesul decizional organizat în vederea asigurării răspunsului la urgență. Pe ansamblu, managementul situațiilor de urgență este un proces proactiv, anticipativ și planificat, menit să influențeze evoluția unei situații de urgență, înainte ca aceasta să ajungă în faza de criză.

De ce pregătire? Procesul decizional într-o situație de urgență este o activitate plină de riscuri. Este nevoie de o strategie pentru a decide când să definești o anumită stare drept situație de urgență, când să acționezi și să colaborezi cu alții în cazul unui răspuns efectiv. Un asemenea simț strategic este în sine un avantaj în momentul creșterii tensiunii și a iminenței amenințării. Capacitatea de a lua decizii, într-un mod coerent și eficient, când totul se prăbușește în jur, este o calitate apreciată la lideri și manageri, cu atât mai mult cu cât aparenta siguranță a acestora este atât de reconfortantă pentru subordonați.

Pregătirea în domeniul managementului situațiilor de urgență, formală sau informală, prin însăși natura sa, este etnocentrică și îngrădită legislativ și administrativ-teritorial. Mai mult, se așteaptă ca procesul de dobândire a competențelor specifice, început încă din școala

tradițională, să răspundă exigențelor construirii unei cariere de profesionist în domeniu. Ultima decadă a secolului XX și mai ales începutul secolului XXI este însă martorul unei schimbări radicale în acest sens.

Într-o societate supusă schimbărilor rapide, într-un mediu cu probabilitate ridicată de apariție a hazardelor, în condiții de risc permanente, prin apariție și evoluție, sunt mereu necesare competențe și cunoștințe noi. Acestea nu mai pot fi furnizate de „pachetele” tradiționale de discipline. Este nevoie de abordări transdisciplinare, „module” flexibile, ușor de adaptat la condiții și situații concrete.

Contextul dominant al educației în domeniul managementului situațiilor de urgență și a competențelor pe care aceasta le cultivă este dat de globalizare, depășirea granițelor funcționale și juridictionale. Particularitățile specifice ale cunoștințelor dobândite separat pentru discipline complementare nu mai au o importanță atât de mare. Responsabilități multiple implică o abordare multidisciplinară.

Conform oricărei teorii economice, capitalul uman este unul dintre principalii factori de producție. Conform teoriei managementului crizelor, capitalul uman este factorul critic, menit să influențeze evoluția unei situații de urgență, înainte ca aceasta să ajungă în faza de criză. De aceea, este de o importanță covârșitoare să se acorde o prioritate deosebită formării capitalului uman, întrucât fără o dezvoltare adecvată a acestuia, ceilalți factori - în special resurse și mijloace - pot fi chiar contraproductivi.

Reconsiderarea investiției în capitalul uman se datorează nu numai comparării rezultatelor obținute în situații de urgență reale, ci și unui sentiment, uneori subiectiv, de succes și superioritate, atașat ideii de credibilitate și autoritate socială de care s-ar bucura sistemul de management al urgențelor.

În managementul situațiilor de urgență centrat pe o atitudine proactivă și anticipativă, resursele și mijloacele, în sensul clasic al acestor noțiuni, nu reprezintă decât instrumente menite să mobilizeze și să stimuleze acțiunea umană. Mobilizarea resurselor umane depinde totodată de mulți alți factori. Cei mai mulți dintre aceștia sunt de natură „soft”, precum motivația și dorința de a obține performanțe - factori greu de cuantificat și de calificat. Creșterea nivelului de eficiență al sistemului de management al urgențelor necesită și stimularea acestor factori.

Necesitatea pregătirii și calificării managerilor și responsabililor din domeniul situațiilor de urgență este cu atât mai evidentă cu cât nu numai că aceștia se vor confrunta cu un mediu de lucru tot mai complex, cu cerințe mai dure și cu grade de libertate crescânde și tot mai dificil de gestionat, dar va trebui să-și însușească și cunoștințe specifice altor domenii de activitate. Ei trebuie să aibă abilitatea de a percepe, de a înțelege, de a ști să conducă și să prevină sau să atenueze riscurile. La nivel economic și social, managerul de urgență este o funcție indispensabilă. Fără aceasta multe riscuri nu vor putea fi asumate, iar inițiativele și activitățile (economice sau administrative) vor fi restrânse dinamic.

Organizațiile și comunitățile s-au implicat destul de recent în procesul educațional prin reciclarea capitalului uman și susținerea educației informaționale. Toate aceste încercări de așezare pe baze solide a sistemului de pregătire în domeniul managementului urgențelor pot fi interconectate într-o viziune reală, bazată pe câteva idei noi:

- O abordare comună a problematicii referitoare la cele două aspecte ale managementului situațiilor de urgență, educația și practica, ambele evidențiindu-și sensibilitățile într-o societate a cunoașterii;
- Acceptarea implicațiilor profunde ale pregătirii continue, care dobândesc valoare doar când cele două segmente, al educației și al practicii, coexistă;
- Acordarea de responsabilități maxime capitalului uman în domeniul managementului situațiilor de urgență pentru a putea fi percepută mai ușor necesitatea pregătirii continue;
- Introducerea consecventă de programe de pregătire individuală, preluate din sistemul educațional obișnuit;
- Rolul esențial al educației instituționalizate în domeniul managementului situațiilor de urgență și riscului, care facilitează, orientează și supraveghează procesul;
- Folosirea de module combinate ca o nouă unitate de cunoaștere în completarea cursurilor și tematicilor;
- Elaborarea unei hărți a cunoașterii în domeniul managementului situațiilor de urgență și riscului, realizată ca o schemă de module.

În consecință, ideile majore ale secolului XXI, cum sunt interdisciplinaritatea și învățarea permanentă, pot prinde viață în condițiile creșterii fără precedent a amenințărilor la adresa securității comunităților. Astfel, dincolo de afilierea la orice doctrine politice, economice sau sociale și fără a ignora subiectele sensibile ale finanțării și evaluării, se poate adopta o abordare directă și pragmatică a managementului situațiilor de urgență. Acest proces poate fi facilitat prin atragerea, în realizarea sa, a unor factori importanți de decizie (guvern, autorități, organisme, companii și societate civilă).

Exercițiul cooperării dintre acești factori în problema pregătirii în domeniul managementului situațiilor de urgență poate fi benefic tuturor. Această problemă se poate considera ca fiind un „binoclu” prin care se poate scruta viitorul. Aceasta dezvăluie ceea ce ar putea fi o tendință importantă care va afecta comunitățile în dorința supremă de dezvoltare a acestora.

autori: Georget SDĂRNĂ, Marin BÎLDEA și Oreste OPRESCU, Centrul Zonal de Pregătire de Protecție Civilă Craiova

Pregătirea un proces continuu

*Cea mai bună pregătire pentru ziua de mâine e ca
treaba de azi să meargă excelent.*

William Osler

autor: colonel Mihai Butoi, USISU
foto: IGSU

Cu ocazia sărbătoririi Zilei Protecției Civile din România, în data de 4 martie a.c., la sediul Unității Speciale de Intervenție în Situații de Urgență au avut loc mai multe activități care au constat în: prezentarea tehnicilor și mijloacelor de intervenție (pirotehnic, căutare-salvare și protecție CBRN), prezentarea echipei de căutare-salvare urbană RO-USAR, misiunile și exercițiile la care aceasta a participat, precum și un exercițiu demonstrativ de căutare-salvare urbană.

În cadrul exercițiului demonstrativ au fost puse în aplicare procedee specifice de căutare-salvare folosite de salvatori pe timpul intervențiilor și exercițiilor cu ajutorul echipamentelor de ultima generație utilizate în executarea operațiunilor de căutare-salvare în condiții ostile vieții. Printre aceste echipamente sunt și camera video cu senzor acustici de detecție, accesorii și utilaje pneumatice, grupuri electrogene, aparate și mijloace de tăiat și spart, în vederea pătrunderii la persoanele aflate sub dărâmături.

Sunt echipamente profesionale, dar, de multe ori în situații reale, echipa de intervenție se bazează și pe sprijinul canin. Prin eficiență și rapiditate, acesta

este foarte important în operațiunile de căutare și salvare a persoanelor surprinse sub dărâmături. Câinii semnalizează descoperirea unei persoane, iar echipa intervine pentru crearea frontului de lucru prin spargeri și străpungeri ale elementelor de construcție contorsionate. Odată ce accesul către victimă a fost creat, alpiniștii și personalul medical intervin pentru acordarea ajutorului medical, evacuarea și transportul către unitatea spitalicească.

Toate aceste operațiuni sunt foarte riscante pentru echipa de căutare-salvare, dar printr-o pregătire continuă, și profesionalismul de care salvatorii dau dovadă, misiunile sunt executate în condiții de siguranță, ajungând la atingerea principalului scop: acela de a salva persoanele aflate sub dărâmături.

Echipa națională a României, constituită în cadrul Unității Speciale de Intervenție în Situații de Urgență, a participat anul trecut la misiunea de acordare a asistenței internaționale în cadrul Mecanismului de Protecție Civilă al UE în Albania după producerea unui cutremur cu magnitudinea de 6,4 grade pe scara Richter.

ROMÂNIA

INTRODUCERE

Creșterea intensității și amplitudinii riscurilor naturale sau generate de acțiunea umană reprezintă o amenințare constantă pentru cetățenii, infrastructura și resursele naturale ale României, iar gravitatea situațiilor de urgență produse depășește, în unele cazuri, capacitatea de răspuns disponibilă la nivelul structurilor de intervenție.

Așadar, frecvența, diversitatea și impactul dezastrelor necesită o gestionare constantă și o capacitate administrativă solidă a instituțiilor responsabile implicate în prevenirea și gestionarea situațiilor de urgență. O analiză corectă și relevantă a managementului situațiilor de urgență trebuie să se concentreze pe distincția între nivelul actual al acestor capacități și nevoile corelate cu natura riscurilor și impactul prognozat în cazul manifestării acestora.

Problematika dezastrelor și a gestionării acestora constituie nu numai un subiect de actualitate, ci și o prioritate în abordarea sistemică a acesteia din partea responsabililor naționali.

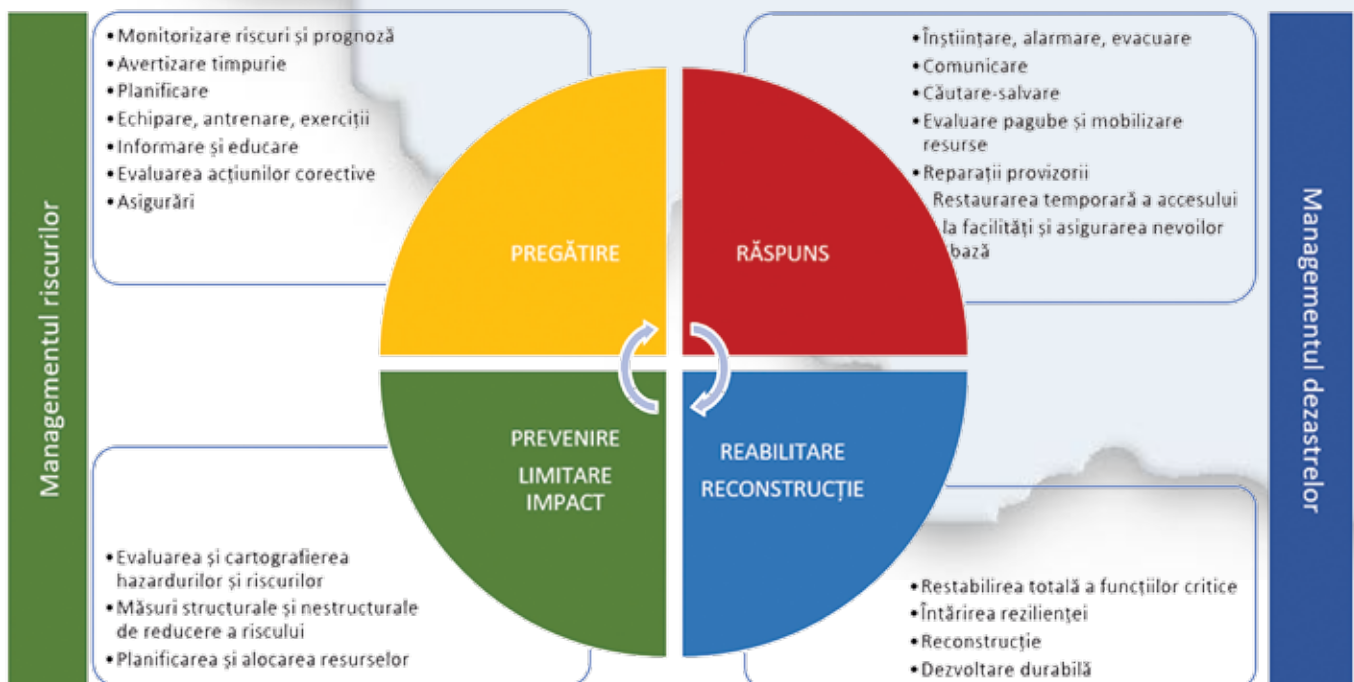
Asistăm în cursul ultimilor ani la efecte majore ale schimbărilor climatice, unele dintre ele având impact pe termen lung – cum ar fi răspândirea bolilor și creșterea nivelului mării, iar altele cu impact imediat – cum sunt fenomenele meteorologice extreme, manifestate fie sub forma furtunilor violente, a precipitațiilor abundente, urmate de inundații catastrofale ori valuri de căldură

și lipsa precipitațiilor asociată cu secetă și incendii devastatoare.

Frecvența crescândă, amploarea manifestărilor și consecințele tot mai grave, uneori catastrofale a dezastrelor, impun o abordare unitară a riscurilor, cu redirectionarea eforturilor dinspre activitățile de pregătire și intervenție spre cele de reducere a riscurilor în faza de prevenire și reconstrucție, în baza principiului „1\$ investit în limitarea impactului înseamnă o reducere cu 6\$ a pierderilor economice cauzate de un viitor dezastru” (FEMA, Natural Hazard Mitigation Saves: 2017 Interim Report).

Ciclul managementului situațiilor de urgență evidențiază existența a două mari domenii interconectate în care se desfășoară activități de reducere a riscurilor de dezastru: managementul riscurilor, care se desfășoară continuu și presupune identificarea, evaluarea, tratarea și monitorizarea riscurilor și managementul dezastrelor, care se desfășoară pe timpul și după producerea dezastrului, până la revenirea stării de normalitate.

Dacă măsurile de management al dezastrelor sunt condiționate de producerea unui dezastru, activitățile de management a riscurilor se desfășoară periodic și permit intervenția în orice moment în ciclul situațiilor de urgență în vederea reducerii riscurilor.

RADIOGRAFIE A RISCURILOR DE DEZASTRE

PROFILUL RISCURILOR ÎN ROMÂNIA

România este o țară cu factor mare de vulnerabilitate la producerea dezastrelor naturale și tehnologice ceea ce necesită o abordare sistemică, coerentă și coordonată a activității sistemului național de management al situațiilor de urgență în toate fazele sale și un cadru legislativ adecvat și bine susținut material.

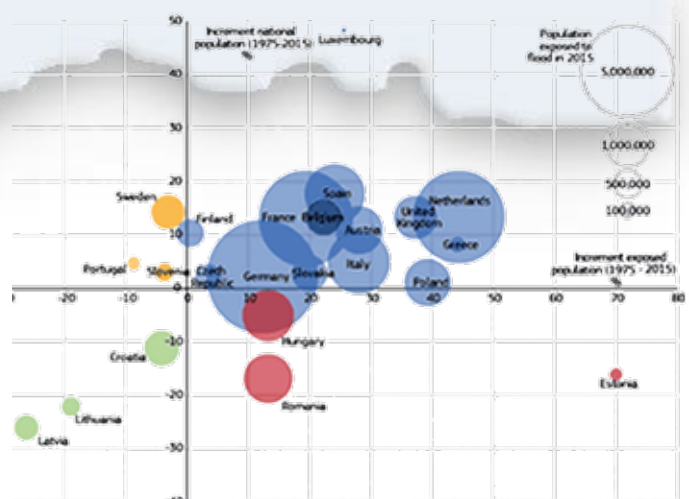
În ceea ce privește contextul actual al riscului de dezastre din România, dezastrele geofizice și cele legate de climă reprezintă o amenințare considerabilă pentru eforturile țării de a atenua sărăcia și creșterea economică durabilă, pierderile în caz de dezastre crescând pe măsură ce apar schimbări climatice și urbanizare. România este predispusă la o serie de dezastre naturale, în special cutremure, inundații, secetă și vreme extremă, care au avut ca efecte fizice, sociale și financiare semnificative în ultimele decenii. Începând cu 1990, în România au fost înregistrate peste 70 de evenimente grave de dezastru, inclusiv 44 de inundații, 15 evenimente de temperatură extremă, 7 furtuni, 2 cutremure, mai multe episoade de secetă și 5 alunecări de teren, soldate cu peste 3,5 miliarde de dolari daune directe.

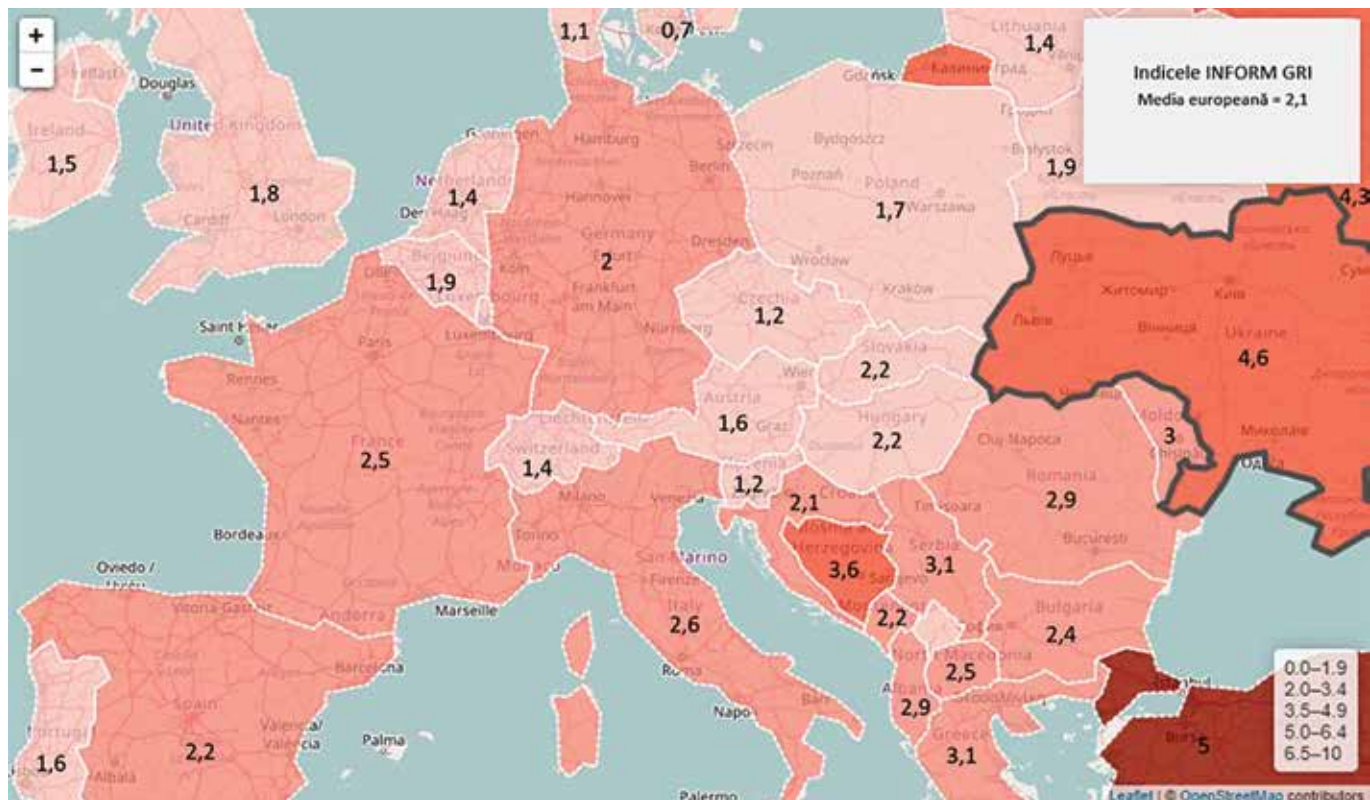
În același timp, vulnerabilitatea României la dezastrele naturale va fi agravată și mai mult de schimbările climatice. Se prevede că climatul României se va schimba considerabil în următorii 50–100 de ani. Creșterile preconizate ale temperaturii aerului variază între modelele climatice, dar se estimează că creșterea temperaturii medii anuale va fi cuprinsă între 0,5 °C și 1,5 °C până în 2029 și în intervalul 2,0 °C până la 5,0 °C până în 2099. Este de așteptat să ducă la valuri de căldură mai frecvente și persistente și la secete mai extinse spațial. Cantitatea totală a precipitațiilor anuale va fi scăzută cu aproximativ 10-20% (în funcție de scenariul modelului climatic și de geografia din România) până la sfârșitul secolului. Modelele de precipitații sunt de asemenea de așteptat să devină mai neregulate, riscul de inundații crescând pe măsură ce evenimentele de precipitații localizate intense devin mai frecvente (deși durata mai scurtă). Impacturile observate și anticipate asupra schimbărilor climatice includ inundații severe mai frecvente interioare, inundații mai dese, secete mai intense și mai frecvente și un risc mai mare de eroziune și deșertare a solului.

În sfârșit, riscul de cutremur al României este printre cele mai ridicate din UE - în ultimii 200 de ani, cutremurele au luat sute de vieți și au deteriorat zeci de mii de clădiri. În fiecare dintre ultimele cinci secole, România a fost lovită în medie de două cutremure cu magnitudinea de 7 sau mai mari. Începând cu 1802, au existat cinci cutremure peste magnitudinea 7,5, iar experții consideră un cutremur de mare magnitudine posibil în orice moment. Vulnerabilitatea economiei românești la cutremure este agravată de concentrarea persoanelor și a activelor în zonele expuse la cutremur: peste 75% din populație (65% din populația urbană) și 45% din totalul transporturilor, energiei, apei și serviciile de comunicare sunt în astfel de zone. Mai mult, 60–75% din activele fixe ale României, care contribuie la 70–80% din produsul intern brut al țării, se află în zone seismice.

Conform statisticilor la nivel european și mondial, România este între primele 10 țări din lume în ceea ce privește expunerea la cutremur după suprafața construită și are o expunere în creștere la inundații.

În plus, în ceea ce privește impactul direct al dezastrelor asupra populației, un studiu al Federației Internaționale a Crucii Roșii și Semilunii Roșii din anul 2016 arată că, deși numărul persoanelor decedate și a celor afectate de dezastre, comparativ, în ultimele două decade, în Europa, este în scădere, pentru România, valoarea numărului de morți este în creștere.

Statisticile și hărțile elaborate de către forumul INFORM, în baza indicilor specifici privind cele trei dimensiuni ale riscului – hazard/expunere, vulnerabilitate și lipsa capacității de răspuns, susțin ipoteza că nivelul de expunere la dezastre naturale în România este mult mai mare decât în majoritatea statelor europene.

Potrivit raportului INFORM din 2019, indicele de risc global GRI corespunzător României este 2.9, cu mult peste media europeană de 2.1 (minimul este de 0.8 pentru Finlanda, iar maximul este de 4.6 pentru Ucraina), țara noastră fiind cotate pe locul 119 din cele 191 de state participante. Acest indice vizează crizele umanitare care pot fi cauzate de dezastrele naturale, în particular cutremurele, inundațiile, seceta, tsunami și cicloane tropicale, dar și de conflictele armate, ceea ce justifică încadrarea unor state precum Ucraina și Turcia cu valori extreme.

Analizele INFORM evidențiază faptul că expunerea la hazarduri în România a crescut în ultimii trei ani, în special în ceea ce privește hazardurile naturale. Astfel, România se situează printre primele state europene în ceea ce privește expunerea la cutremur (a doua după Turcia, cu un indice de 8.2) și la inundații (a patra după Serbia, Rusia și Ungaria, cu un indice de 7.0).

Totodată, același raport subliniază faptul că, deși vulnerabilitatea României este redusă, comparativ cu celelalte state europene, există probleme reale în

asigurarea capacității de adaptare la dezastre, indicele aferent fiind unul dintre cele mai mari din Europa, alături de alte șase state din sud-estul Europei. În plus, hărțile existente pe GAR Atlas Risk Data Platform indică nivelul ridicat al riscurilor totale în România, în particular cele de cutremur și inundații pe cursuri de apă.

Majoritatea statelor din sud-estul Europei, printre care și România, prezintă valori ridicate ale indicatorului risc total. Acesta se calculează în baza impactului direct estimat și ia în considerare lipsa rezilienței comunităților și condițiile de vulnerabilitate socială.

Vulnerabilitatea socială a României reiese și din analiza și compararea pierderilor anuale medii (Average Annual Loss) cauzate de evenimente de intensitate mică, medie și extremă pentru statele europene, raportate la cheltuielile sociale. Astfel, evenimentele de intensitate mică și medie, dar care produc anual pierderi semnificative pot influența ierarhia statelor în ceea ce privește vulnerabilitatea la risc. Statele care sunt vulnerabile atât în fața evenimentelor extreme, cât și în fața celor cu intensitate mică și medie, dar cu frecvențe mari, sunt Grecia, România, Moldova, Ucraina și Turcia.

Totodată, hărțile privind mediile anuale ale mortalității și ale pierderilor economice directe cauzate de cutremure plasează România pe locul 3 în Europa, după Turcia și Italia.

	Morți (2005)	(1993-2005)	Afectați (1993 - 2005)	Morți (2006-2015)	Afectați (2006 - 2015)	Morți (2015)	Afectați (2015)
Europa	104,930		18,469,737	78,322	7,112,676	5,165	232,584
Romania	503		326,306	579	67,534	57	1,666

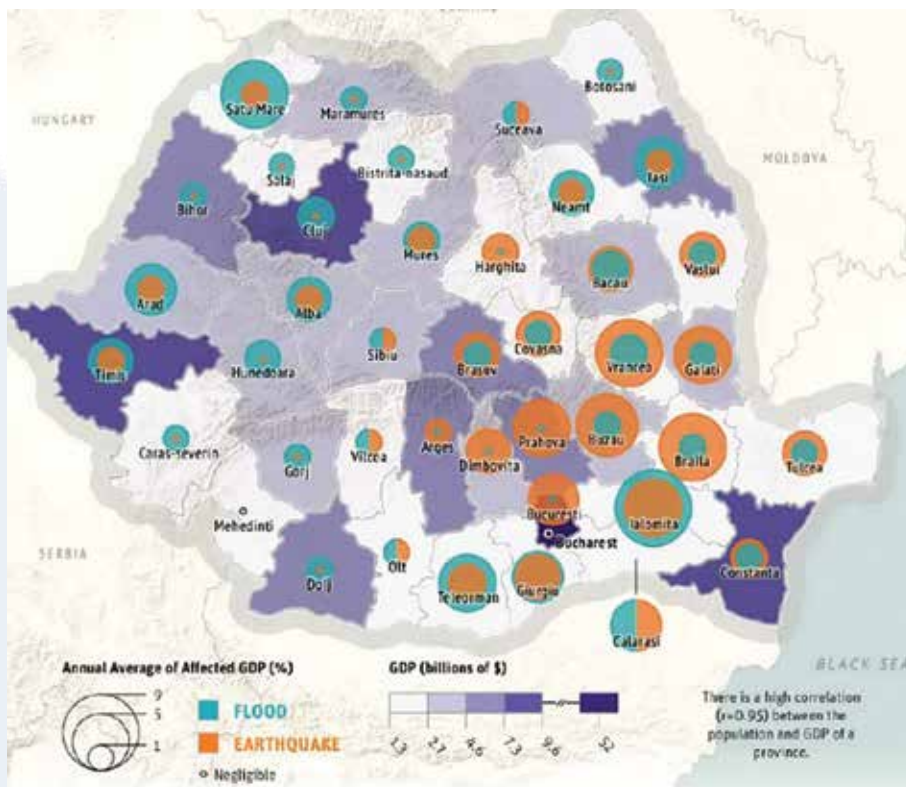
STATISTICI PRIVIND RISCURILE LA NIVELUL ROMÂNIEI

Profilul de risc al României, elaborat de Facilitatea Globală pentru Reducerea Riscurilor de Dezastre pentru perioada 1900-2015, indică riscuri ridicate de cutremure și inundații, datorate impactului major, în contextul în care peste jumătate din populația țării locuiește în zone urbane, iar principalele pierderi economice derivă din întreruperea furnizării serviciilor și din industrie.

Astfel, vulnerabilitatea județelor României poate fi ilustrată cu ajutorul hărții privind pierderile anuale medii de PIB, în care cercurile albastre și portocalii reprezintă quantumul pierderilor cauzate de inundații, respectiv cutremure, raportate la nivelul PIB-ului generat de fiecare județ. Se observă că riscurile cele mai ridicate se înregistrează în județele cele mai vulnerabile din punct de vedere economic.

Totodată, studiile prognozează o tendință de creștere a pierderilor economice, raportate la nivelul PIB, acestea putând atinge pragul de 600% în anul 2080, comparativ cu anul 2015. Această creștere se datorează creșterii populației, urbanizării și creșterii numărului de elemente expuse riscurilor.

Un alt rezultat privind profilul riscurilor poate fi obținut prin raportarea la perioada 1990-2014. Statisticile elaborate în baza datelor existente la nivelul CRED EM-DAT indică o ierarhie diferită a riscurilor, în funcție de pierderile umane și economice. Astfel, deși s-au produs cutremure în această perioadă, acestea nu

au avut impact semnificativ, pierderile de vieți omenești datorându-se, în special, valorilor de căldură sau de frig și inundațiilor.

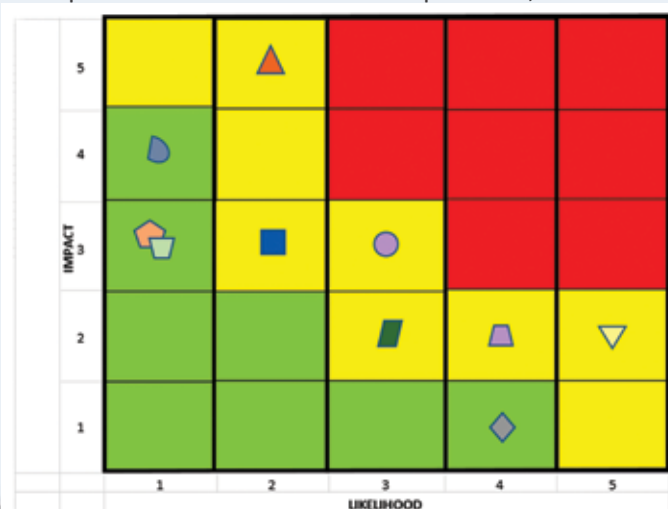
Insuficiența datelor privind pierderile economice directe nu au permis o ierarhizare a riscurilor luate în considerare în elaborarea statisticilor. Cu toate acestea, s-a putut efectua o comparare a pierderilor datorate fenomenelor meteorologice extreme (în particular, seceta și inundații), cu evidențierea impactului economic important al secetei asupra agriculturii.

În acest context, este evident faptul că evaluarea și ierarhizarea riscurilor în baza datelor istorice nu este suficientă pentru a obține o imagine de ansamblu relevantă asupra riscurilor actuale și viitoare la care este expusă România.

În scopul evaluării riscurilor cu care se confruntă România a fost implementat proiectului RO-RISK, finanțat prin Programul Operațional Capacitate Administrativă (SIPOCA 30). În cadrul acestui proiect au fost analizate cele mai relevante tipuri de risc din punctul de vedere al impactului fizic, economic, social și psihologic generate asupra autorităților centrale, populației și structurilor profesionale subordonate Inspectoratului General pentru Situații de Urgență.

Evaluarea riscurilor la nivel național a demonstrat faptul că în România, practic întregul teritoriu național se află sub incidența unuia sau mai multor tipuri de dezastre.

Rezultatul evaluării este figurat în cele ce urmează într-o matrice de risc calitativă, în care probabilitatea producerii evenimentului și impactul au fost cuantificate pe o scară cu 5 intervale (1 – scăzut; 5 – ridicat).

Legend:

- Floods
- SEVESO Accidents
- Drought
- Forest fires
- Earthquakes
- Landslides
- Epidemics
- Major accidents involving dangerous substances
- Epizootic diseases and zoonosis
- Nuclear and radiological accidents

autori: colonel Francisc SENZACONI și căpitan Manuela Tindeche, IGSU

COVID-19

o nouă amenințare mondială pentru populație

autor: plutonier adjutant șef Sebastian FURNEA, UPS

*Să fim pregătiți înseamnă să știm
cum vom reacționa în fiecare situație.*

Dr. Raed Arafat, șef DSU

În decembrie 2019, au fost identificate o serie de cazuri de pneumonie virală în China, regiunea Hubei. În urma investigațiilor, s-a constatat că aceasta a fost cauzată de un virus necunoscut care acum se numește 2019 Novel Coronavirus.

Virusurile corona sunt un grup extins de virusuri formate dintr-un material genetic având un înveliș extern cu proeminențe proteice care îi dau un aspect de coroană. Acestea provin de la animale și câteodată se transmit oamenilor. Există diferite tipuri de coronavirusuri care cauzează simple răceli, iar în majoritatea cazurilor simptomele tind să fie ușoare.

Cu toate acestea, există anumite tipuri de coronavirusuri care pot cauza boli severe, ca de exemplu: coronavirusul SARS – Sindromul Acut Respirator Sever transmis de la civetă, identificat pentru prima dată în China în 2003, sau Sindromul respirator din Orientul Mijlociu – MERS transmis de la cămilă, identificat pentru prima dată în Arabia Saudită în 2012.

2019 Novel Coronavirus, denumit și 2019-NCOV, a fost descoperit pentru prima dată în China la un grup de persoane diagnosticate cu pneumonie și asociate cu o piață de fructe de mare și animale vii din orașul Wuhan. De atunci, boala a fost depistată și la alte persoane, ca mai apoi, să se răspândească în China și în alte țări.

Astfel, la data de 30 ianuarie, potrivit Centrului European pentru Prevenirea și Controlul Bolilor (ECDC) erau înregistrate aproape opt mii de cazuri în întreaga lume, cele mai multe în China, fiind înregistrate peste 200 de decese, toate în țara de origine.

Animalul de la care provine 2019-NCOV nu a fost identificat deocamdată, dar unele presupuneri îndreaptă

săgeata responsabilității spre pangolin sau liliac.

În general, sindromurile respiratorii se transmit prin picăturile provenite din tusea sau strănutul unei persoane infectate sau printr-un obiect care a fost contaminat de virus. Simptomele pot varia de la ușoare, ca febră, tuse, dificultăți respiratorii, la severe, ca pneumonie, blocaj renal sau deces. Infectarea poate fi diagnosticată printr-un test numit PCR (Polymerase Chain Reaction). Acest test identifică virusul în funcție de amprenta sa genetică.

La acest moment, nu există medicație specifică pentru virus, fiind administrate tratamente de susținere. Nu există vaccin de protecție împotriva virusului, acesta fiind în curs de identificare.

Există o serie de măsuri standard de igienă care au fost recomandate pentru a proteja împotriva infectării și răspândirii. Acestea includ: acoperirea gurii și nasului în timpul tusei sau strănutului cu o mască medicală, un șervețel sau cu cotul îndoit; evitarea contactului cu persoanele care sunt bolnave; utilizarea unei măști sau a unui echipament personal de protecție, în special în spații medicale; spălarea regulată a mâinilor cu apă și săpun sau utilizarea unui dezinfectant pe bază de alcool.

Pe măsură ce focarul noului Coronavirus s-a intensificat, mecanismul de protecție civilă al UE a fost activat în urma unei solicitări de ajutor din partea Franței pentru a oferi sprijin consular cetățenilor UE din Wuhan, China. Două aeronave au fost mobilizate prin intermediul mecanismului de protecție civilă al UE pentru repatrierea cetățenilor UE din zona Wuhan în Europa. Centrul de coordonare pentru reacții de urgență al UE a funcționat 24 de ore din 24 și a fost în contact permanent cu statele membre, cu delegațiile UE din regiune și cu ambasada Chinei la Bruxelles.

Mecanismul de protecție civilă al UE consolidează cooperarea între statele membre/statele participante în domeniul protecției civile, în vederea îmbunătățirii prevenirii, pregătirii și reacției la dezastre. Prin intermediul mecanismului, Comisia Europeană joacă un rol cheie în coordonarea răspunsului la dezastre din Europa și nu numai. Când scara de urgență copleșește capacitățile de răspuns ale unei țări, aceasta poate solicita asistență prin intermediul Mecanismului. Odată activat, mecanismul coordonează asistența pusă la dispoziție de statele sale membre/statele participante prin intermediul ofertelor spontane. În plus, UE a creat Grupul european de protecție civilă pentru a avea un număr critic de capacități de protecție civilă disponibile imediat, care să permită o reacție colectivă mai puternică și coerentă. Până în prezent, toate statele membre ale UE participă la mecanism, precum și Islanda, Norvegia, Serbia, Macedonia de Nord, Muntenegru și Turcia. De la înființarea sa din 2001, Mecanismul de protecție civilă al UE a răspuns la peste 300 de solicitări de asistență în interiorul și în afara UE.

Comisia Europeană a fost, încă de la început, în contact regulat cu statele membre, Centrul European pentru Prevenirea și Controlul Bolilor și Organizația Mondială a Sănătății cu privire la toate aspectele focarului de Coronavirus.

Centrul de Coordonare a Intervențiilor de urgență (ERCC) al DG ECHO a monitorizat permanent situația, fiind în strânsă colaborare cu alte servicii ale UE, (DG SANTE, Serviciul de Acțiune externă - SEAE al UE). Un ofițer de legătură ERCC a fost dislocat la Paris pentru a sprijini Centrul de Criză al Ministerului Francez pentru Afaceri Externe.

Ca răspuns la această urgență de sănătate publică continuă, s-a dezvoltat un tablou de bord interactiv online, găzduit de Centrul pentru Știința și Ingineria Sistemelor (CSSE) de la Universitatea Johns Hopkins, Baltimore, MD, SUA, pentru a vizualiza și urmări cazurile raportate de Coronavirus 2019 în timp real. Tabloul de bord, distribuit public pentru prima dată pe 22 ianuarie, ilustrează locația și numărul de cazuri confirmate de COVID-19, decese și recuperări pentru toate țările afectate. A fost dezvoltat pentru a oferi cercetătorilor, autorităților de sănătate publică și publicului larg un instrument ușor de utilizat pentru a urmări focarul în timp ce se desfășoară. Toate datele colectate și afișate sunt puse la dispoziție liber, inițial prin Google Sheets și acum printr-un depozit GitHub, împreună cu straturile de funcții ale tabloului de bord, care sunt acum incluse în Esri Living Atlas.

Având în vedere popularitatea și impactul panoului de bord până în prezent, se intenționează continuarea, găzduirea și gestionarea instrumentului pe toată durata focarului COVID-19. Acesta poate fi accesat la adresa

<https://gisanddata.maps.arcgis.com/apps/opsdashboard/index.html#/bda7594740fd40299423467b48e9ecf6>.

Ministerul Afacerilor Externe a anunțat, pe data de 13 februarie a.c., primul caz confirmat medical cu virusul COVID-19 la un cetățean român. Bărbatul se afla pasager la bordul unei nave de croazieră aflată, în carantină, în apele japoneze, respectând procedura regulamentului sanitar internațional cu privire la apariția unei boli infecțioase la bordul unei nave.

De menționat este faptul că persoanele aflate în carantină nu sunt bolnave. Se pun în carantină persoanele sănătoase, în perioada de incubație, pentru a urmări dacă ele devin pozitive. Acestea sunt izolate de mediul extern, pentru a nu intra în contact cu alte persoane sănătoase. Dacă în timpul carantinei apar simptomele, atunci persoana în cauză este transportată la spital.

Urmare a evoluției rapide a noului coronavirus și a înregistrării numeroaselor cazuri în Europa, Comitetul Național pentru Situații Speciale de Urgență. s-a întrunit și a votat Hotărârea nr. 2 din 24 februarie 2020 privind aprobarea măsurilor necesare creșterii capacității de intervenție în prevenirea și combaterea infecțiilor cu COVID-19. Dintre cele mai importante aspecte prevăzute în hotărâre sunt:

- instituirea carantinei pentru persoanele care sosesc în România din Italia și totodată autoizolarea la domiciliu pentru persoanele din zonele care sunt declarate cu risc în Italia. Ministerul Sănătății completează lista cu zonele și localitățile care au grad de risc, fiind actualizată în funcție de situația la zi din Italia sau din alte țări;

- desemnarea de către DSU, IGSU, INSP, Ministerul Sănătății, Ministerul Apărării Naționale a unor experți care să facă parte dintr-un grup de lucru în scopul

Cetățenii care doresc informații despre situațiile legate de COVID – 19 pot apela gratuit numărul 0800800358. La această linie telefonică pot fi solicitate informații despre modul în care se manifestă virusul, modalități de prevenire a îmbolnăvirii și alte detalii legate de conduita preventivă.

Informați-vă permanent de pe canalele oficiale ale Guvernului României, Ministerului Sănătății, Ministerului Afacerilor Interne, Ministerului Afacerilor Externe și Departamentului pentru Situații de Urgență

stabilirii unor posibile scenarii de acțiune în funcție de evoluția infecției;

- instituirea unei linii telefonice gestionată de Ministerul Sănătății dedicată apelaților care solicită informații referitoare la infecția cu coronavirus de la manifestare, simptome, evoluție, măsuri de protecție etc;

- înființarea unui grup de comunicare strategică sub conducerea DSU cu reprezentanți din toate instituțiile implicate, astfel încât cetățenii, să fie informați în mod operativ din surse oficiale.

Raed Arafat, secretar de stat în MAI și șeful DSU, a explicat procesul prin care trec românii care se întorc din zonele afectate de coronavirus din Italia. Persoanele care intră în țară din Italia sunt considerate persoane asimptomatice, cu risc de infecție cu noul virus. Aceste persoane se împart în două categorii:

- cei care nu prezintă simptome de infecție, dar care vin dintr-o zonă din Italia care se află sub carantină;

- cei care nu prezintă simptome și care vin din zone din Italia unde sunt cazuri de infecție cu coronavirus. Acestor oameni li s-a recomandat să se izoleze la domiciliu timp de 14 zile. Ei nu au intrat în carantină.

Cei care vin din zonele neafectate nu intră în carantină. Decizia de a pune oamenii în carantină sau nu, se face conform metodologiei Organizației Mondiale a Sănătății și se supune regulilor care se aplică în toată Uniunea Europeană.

În 26 februarie, zi în care au apărut primele suspiciuni de îmbolnăvire cu noul coronavirus pe teritoriul țării, Ministerul Sănătății a emis un ordin pentru instituirea măsurii de carantină a persoanelor în situația de urgență de sănătate publică internațională determinată de infectarea cu COVID-19 și a stabilit un set de măsuri în vederea prevenirii și limitării efectelor epidemiei.

Astfel, se instituie măsura de carantină pentru toate persoanele asimptomatice care se întorc din zonele cu transmitere comunitară extinsă. Carantina va dura o perioadă de 14 zile și va fi organizată în spații special amenajate.

De asemenea, persoanele care au călătorit în ultimele 14 zile în localități din zonele afectate de COVID-19, altele decât cele cu transmitere comunitară extinsă, urmează a se autoizola la domiciliu 14 zile, timp în care vor fi monitorizate de către direcțiile de sănătate publică și prin intermediul medicului de familie.

Definiția de caz pentru infecția COVID-19 este postată la adresa <https://www.cnsctb.ro/index.php/info-medical/1425-definitia-de-caz-covid-19-actualizare-24-02-2020> și se actualizează ori de câte ori este nevoie.

La intrarea în carantină se efectuează un test pentru COVID-19 persoanelor asimptomatice venite din zonele afectate.

Persoanele pentru care se stabilește măsura de carantină în spațiile special amenajate sau izolare la domiciliu au dreptul la concediu medical conform OUG 158 din 2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate.

Persoanele simptomatice care întrunesc criteriile definiției de caz și care se prezintă la o unitate sanitară, rămân în această unitate, în izolare, li se recoltează o probă care va fi transportată la cel mai apropiat centru de testare în regim de urgență. În cazul în care testul este pozitiv pacientul va fi transferat la cea mai apropiată secție/spital de boli infecțioase.

Persoanele simptomatice care întrunesc criteriile definiției de caz, vor fi izolate în secțiile/spitalele de boli infecțioase unde li se vor recolta probe respiratorii,

CORONAVIRUS

10 reguli de urmat:

Spală-te des pe mâini

Evitați contactul cu oamenii care suferă de Infecții respiratorii acute

Nu vă atingeți ochii, nasul, gura, dacă nu aveți mâinile igienizate

Acoperiți-vă nasul și gura când strănutăți sau tușiți

Nu luați medicamente antivirale sau antibiotice fără prescripția medicului

Ministerul Sănătății

Curățați suprafețele cu dezinfectanți pe bază de clor sau alcool

Folosiți masca de protecție numai dacă suspectați că sunteți răcit sau sunteți în apropierea oamenilor bolnavi

Pachetele și produsele fabricate/primate din China nu sunt periculoase

Animalele de companie nu răspândesc acest nou tip de virus

Apelați 112 dacă aveți febră sau tuse și ați călătorit în țări cu cazuri confirmate de coronavirus. Specificați acest lucru dispecerului

conform metodologiei de supraveghere in vigoare, aflată pe site-ul INSP-CNSCBT.

Ieșirea din carantină după o perioadă de 14 zile, cât și la externarea din spital dacă pacientul este clinic sănătos se va face după efectuarea a 2 teste negative pentru COVID-19 efectuate la un interval minim de 24 ore.

În funcție de evoluția situației epidemiologice și confirmarea a mai mult de trei cazuri de infecție cu noul coronavirus, cu legătură epidemiologică între ele, în aceeași comunitate se poate decide declararea carantinei într-o comunitate.

În seara aceleiași zile s-a confirmat oficial primul caz infectat cu COVID-19 din România, la un bărbat de 25 de ani din județul Gorj care intrase în contact cu un cetățean italian.

Pe data de 27 februarie a.c., la București, s-a analizat apariția primului caz confirmat de COVID-19 în România, măsurile preventive care au fost dispuse pentru limitarea extinderii infecției, dar și aspectele administrative referitoare la achizițiile produselor medicale necesare pentru a combate acest fenomen.

În urma ședinței CNSSU, desfășurată în data de 2 martie a.c., la sediul MAI, s-a luat decizia ca regiunea Emilia-Romagna, din Italia, Coreea de Sud și Iran să fie introduse în lista zonelor pentru care se instituie măsura autoizolării la domiciliu, pentru o perioadă de 14 zile, față de cetățenii care revin în România din aceste regiuni.

Astfel, cetățenii care sosesc din alte provincii sau orașe din China continentală, alte localități din regiunea Lombardia și regiunea Veneto sau din regiunea Emilia-Romagna din Italia, precum și din alte zone și localități din Coreea de Sud și din Iran decât cele menționate expres pentru instituirea măsurii de carantină instituționalizată, intră în autoizolare la domiciliu, timp de 14 zile, imediat după revenirea în România.

În contextul aplicării măsurilor necesare pentru prevenirea și combaterea infecțiilor cu noul coronavirus, autoritățile naționale cu responsabilități în gestionarea acestui tip de eveniment monitorizează permanent situația la nivel național și internațional.

În data de 16 martie a.c., Președintele României a decretat starea de urgență pentru 30 de zile. Tot atunci, în țară se înregistrau 246 cazuri cu COVID-19, 3.441 de persoane se aflau în carantină, iar 23.679 persoane erau monitorizate la domiciliu. La nivel mondial, cifrele erau amenințătoare: aproape 200.000 de cazuri și în jur de opt mii de decese.

- <https://www.who.int/emergencies/diseases/novel-coronavirus-2019>.
- <https://gisanddata.maps.arcgis.com/apps/opsdashboard/index.html#/bda7594740fd40299423467b48e9ecf6>
- <https://www.ecdc.europa.eu/en/publications-data>
- https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/ip_20_142

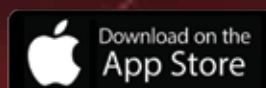
ORIUNDE

te afli

ÎN ȚARĂ,

alege să fii

ÎN SIGURANȚĂ!

Descarcă gratuit aplicația

Serviciul de Telecomunicații Speciale
administrează Sistemul național unic pentru apeluri de urgență 112

APEL 112

autor: maior Cătălin CHIRCA, STS

APEL 112: Ce trebuie să afli despre aplicația STS care poate localiza un telefon mobil de pe care se face un apel de urgență

În luna februarie 2019, Serviciul de Telecomunicații Speciale a lansat această aplicație care poate transmite poziția geografică a telefonului către Serviciul de urgență 112. Pe baza informației de localizare, intervenția agențiilor specializate (Serviciul de Ambulanță, Poliție, ISU-SMURD, Jandarmi, Salvamont etc.) este mai rapidă și mai eficientă, crescând astfel șansele de salvare ale apelantului.

Aplicația APEL 112 se poate descărca gratuit din Magazin Google Play și Apple Store.

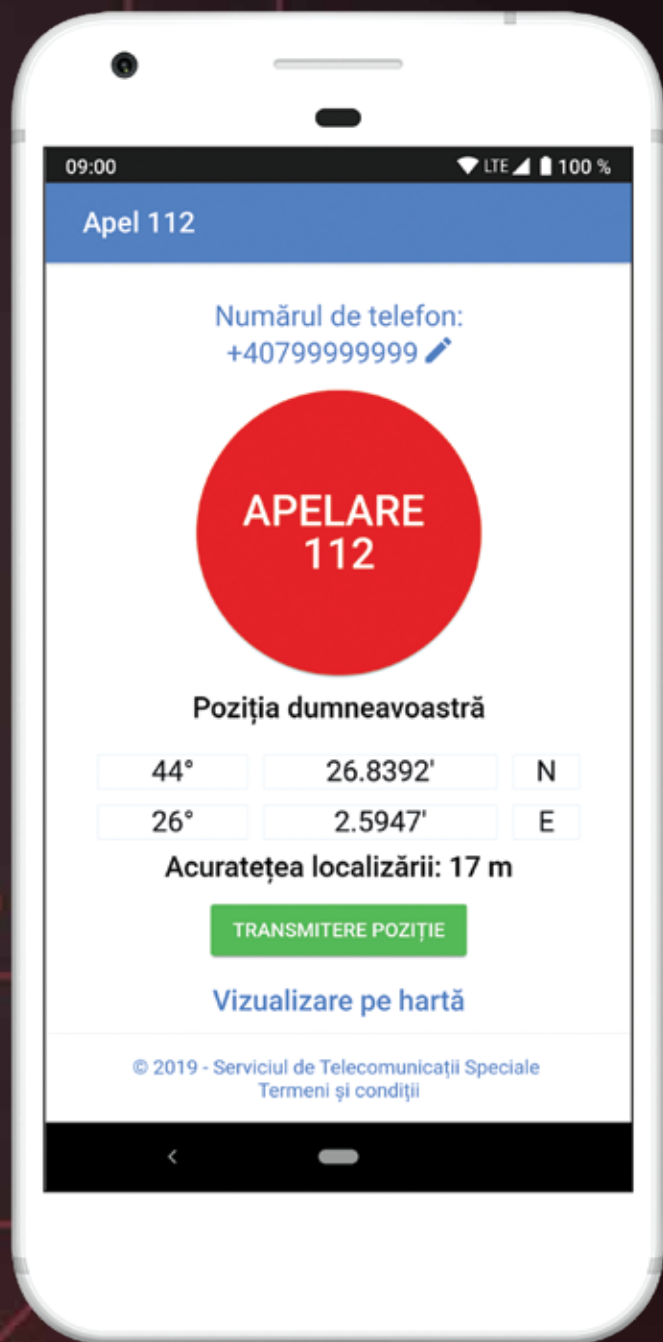
De la lansarea aplicației și până în prezent, peste 3.000 de persoane din România au fost localizate doar printr-un singur touch pe ecranul telefonului mobil.

În ultima perioadă, tot mai multe apeluri sunt efectuate prin intermediul acestui soft. Cetățenii sună la 112 prin aplicația mobilă pentru a solicita sprijin în cazul accidentelor rutiere petrecute în locuri pe care nu le cunosc, pentru a semnaliza prezența unor focare de incendii la fonduri forestiere din zone greu accesibile sau pentru a ajuta persoanele găsite inconștiente pe stradă.

Este important de menționat că, până la implementarea măsurilor de modernizare a Sistemului național unic pentru apeluri de urgență 112 (SNUAU), aplicația APEL 112 este cea mai facilă metodă de localizare în situații de urgență. Încurajăm toți cetățenii să descarce, să instaleze aplicația și să o folosească atunci când au o urgență. Folosirea aplicației dezvoltată de STS acordă șanse în plus la viață și asigură o intervenție mult mai rapidă și promptă în cazul unei situații de urgență.

Aplicația APEL 112 folosește conexiunea de date (internet) și serviciul de localizare (GPS) ale telefonului mobil pentru a transmite către sistemul informatic al Serviciului de urgență 112 informația de localizare în format AML (Advanced Mobile Location), conținând coordonatele geografice ale telefonului mobil. Acestea sunt afișate pe ecranul telefonului la accesarea aplicației – latitudinea și longitudinea corespunzătoare poziției geografice – cu o rezoluție de cel mult 5 zecimale, ceea ce echivalează cu o precizie de 1,1 metri la sol (precizia este limitată de caracteristicile receptorului GPS, o valoare tipică fiind 10 metri).

APEL 112 este aplicația dezvoltată de STS, care poate localiza cu precizie de doar câțiva metri telefonul unei persoane care sună la 112. Ea trebuie să existe permanent în telefoanele noastre și să o folosim doar în cazuri de urgență, fiind asociată foarte simplu cu trusa de urgență din autovehicule.

Cum instalezi gratuit aplicația APEL 112?

- Aplicația APEL 112 poate fi instalată din Magazin Google Play pentru telefoanele cu sistem de operare Android sau din Apple App Store pentru telefoanele cu sistem de operare iOS.
- După instalare, la prima deschidere, aplicația solicită numărul de telefon. Dacă telefonul este dual SIM se poate introduce și numărul de pe a doua cartelă.
- Următorul ecran conține „Termenii și condițiile de utilizare”.
- Ulterior va apărea solicitarea permisiunii ca aplicația să utilizeze coordonatele de localizare (preluate de la GPS-ul mobilului).
- După ce s-a permis preluarea locației, pe ecran va apărea butonul roșu și informațiile esențiale:
  - o numărul de telefon;
  - o coordonatele geografice;
  - o precizia localizării.

IMPORTANT: Pentru ca aplicația să funcționeze, trebuie îndeplinite două condiții:

- o accesul la internet;
- o serviciul de localizare să fie activat.

Precizia localizării, în general, nu doar în cazul aplicației APEL 112, este condiționată de calitatea GPS-ului din telefon, dar și de locul în care ne aflăm. Spre exemplu, în câmp deschis, pe vreme fără nori, precizia localizării va fi mai bună decât într-o zonă cu multe clădiri înalte, structuri metalice sau într-o pădure deasă.

Aplicația a depășit 320.000 de descărcări și este folosită în toată țara

Această aplicație și-a dovedit deja utilitatea în cele nouă luni de la lansare. În perioada februarie – decembrie, 320.000 de persoane au descărcat și instalat pe telefoane mobile aplicația APEL 112. De asemenea, peste 3.500 de oameni care se aflau în pericol au fost localizați după ce au sunat la 112 prin intermediul softului.

Un caz important în care localizarea prin intermediul aplicației a făcut diferența a avut loc în județul Cluj, unde trei persoane au fost implicate într-un accident rutier și nu cunoșteau zona în care se aflau. În mai puțin de un minut, Serviciul de Ambulanță și Poliția au primit date importante de la fața locului. Tot în județul Cluj, un conducător auto implicat într-un accident rutier a fost localizat cu ajutorul aplicației STS, iar apelul a fost transferat către agențiile de intervenție în doar 62 de secunde.

În județul Prahova, datele de localizare transmise prin intermediul aplicației mobile APEL 112 au condus la intervenția rapidă și promptă a pompierilor pentru lichidarea unui focar de incendiu, izbucnit la fondul forestier Sinaia. Acesta a fost semnalat de către un turist aflat pe un traseu montan din zonă și, pentru a indica locația precisă, a folosit aplicația.

Ce se întâmplă când sunăm la 112 prin intermediul aplicației APEL 112?

Cel mai important lucru într-o situație de urgență este să apelăm 112 cât de repede posibil, astfel încât persoanele implicate să primească ajutor fără întârziere. Fiecare secundă contează!

Sunăm la 112 dacă ne aflăm într-o situație de urgență sau dacă avem motive să credem că cineva se află într-o situație de urgență. O situație de urgență reprezintă orice situație în care este amenințată viața, proprietatea sau mediul, fiind necesară asistența imediată a poliției, pompierilor, ambulanței sau jandarmilor.

Cum apelăm 112 prin intermediul aplicației APEL 112:

- este nevoie doar de o simplă atingere a butonului roșu pe care scrie „Apelare 112” și se realizează apelul;
- operatorul STS intră în legătură directă cu noi pentru a afla informații despre urgența semnalată;
- pentru că sunăm din aplicație, datele sunt preluate automat;
- ulterior, operatorul STS va transfera datele noastre, precum și convorbirea telefonică la agențiile care gestionează situația de urgență în care ne aflăm (Pompieri, Ambulanță, SMURD, Poliție, Jandarmerie, Salvamont etc.);
- dacă informația de localizare nu este transmisă automat în Sistemul 112 (ex. lipsă conexiune de date), coordonatele pot fi comunicate verbal de către noi, iar operatorul STS le introduce și poziționează manual pe hartă.

Funcția de localizare a aplicației APEL 112 este activă oriunde în lume. În cazul apelării numărului de urgență 112 pe teritoriul altor țări, coordonatele de localizare nu se vor transmite automat în sistemul țării respective, ci vor fi disponibile în aplicația din telefon pentru a fi comunicate verbal operatorului căruia i se raportează cazul de urgență.

Pentru a veni în sprijinul cetățenilor străini aflați pe teritoriul României termenii și condițiile aplicației APEL 112 sunt traduse în limba engleză, la fel și meniul aplicației.

Necesitatea de promovare

STS desfășoară în acest an, la nivel național, o amplă campanie de promovare a aplicației APEL 112 și beneficiază în continuare de sprijinul instituțiilor publice, societății civile și al mass-media.

Aplicația APEL 112 este ca o trusă de prim ajutor pe care este bine să o ai mereu la îndemână, chiar dacă nu o folosești. Într-o situație de urgență, aplicația APEL 112 îți poate salva viața.

Având în vedere beneficiile și utilitatea aplicației, este necesar ca aceasta să fie descărcată și instalată de un număr cât mai mare de cetățeni. De aceea, considerăm mai mult decât oportun derularea unei campanii de informare la scară largă, desfășurată pe multiple canale mediatice, de informare și de socializare, care să atingă categorii diverse de public.

PROTECȚIA CIVILĂ ÎN ROMÂNIA DIN PERSPECTIVA MĂSURILOR NATO DE RĂSPUNS LA CRIZE

autori: colonel (r) dr. Claudiu BRATU și colonel (r) Mariana BARBU

Articolul a fost prezentat în cadrul - Conferinței Internaționale a Experților SECDEF 2019 – „Dezvoltarea cooperării regionale-europene și euro-atlantice pe linia industriilor de securitate și apărare pentru menținerea și dezvoltarea capacităților de apărare prioritare. Folosirea programelor de cooperare militară extinsă pentru întărirea securității și apărării în Europa” în cadrul Academiei Tehnice Militare în perioada 7-9 noiembrie 2019 și a fost transmis spre publicare și în revista poloneză ANTE PORTAS – Studii de Securitate – Departamentul Securității Naționale al Colegiului de Afaceri și Antreprenariat din Ostrowiec Swietokrzyski.

PARTEA - I ASPECTE GENERALE PRIVIND CRIZA DE URGENȚĂ CIVILĂ

Activitatea de protecție civilă este de interes național. Pe timp de pace implementarea măsurilor și acțiunilor din domeniul protecției civile constituie element de analiză și cuantificare a bunei guvernante a țării.

Obiectivul strategic al implementării măsurilor NATO de răspuns la criză în domeniul urgențelor civile este cel al protecției civile și constă în asigurarea continuității exercitării de către statul român a funcțiilor constituționale și creșterea rezilienței naționale în contextul producerii unor situații de protecție civilă, prin protecția populației, respectiv reducerea efectelor în plan social și economic.

Responsabilitatea sistemului protecției civile în contextul implementării măsurilor NATO de răspuns la criză trebuie privită și înțeleasă ca un element fundamental al funcționării statului. Eficientizarea

sistemului național în domeniul Protecției Civile trebuie privit și din perspectiva provocărilor interne și internaționale.

Acestea pot fi abordate mai eficient, cu efecte mai reduse în ceea ce privește costurile umane și materiale printr-o corectă abordare a rezolvării lacunelor legislative, eliminarea abordărilor relativ divergente și conjuncturale la nivelul forurilor instituționale, asupra unor probleme de ordin strategic.

Protecția civilă este o componentă a sistemului național de apărare, ordine publică și siguranță națională ce cuprinde ansamblul măsurilor și activităților adoptate și desfășurate, într-o concepție unitară, de autoritățile administrației publice, instituții și operatori economici, precum și de către cetățeni, în scopul protejării populației, bunurilor, valorilor culturale și mediului

împotriva efectelor situațiilor de urgență, acțiunilor asociate amenințărilor hibride sau asimetrice, precum și conflictelor armate, reducerii riscurilor de producere a dezastrelor, asigurării condițiilor necesare supraviețuirii persoanelor afectate și restabilirii stării de normalitate.

Activitatea de protecție civilă este de interes național, are caracter permanent și se bazează pe îndeplinirea de către structurile Sistemului Național de Management al Situațiilor de Urgență sau, după caz, organismelor constituite în cadrul Sistemului Național de Apărare, Ordine Publică și Siguranță Națională, a obligațiilor stabilite prin lege și care vizează, potrivit competențelor, prevenirea, pregătirea, răspunsul și refacerea/reabilitarea.

În România, structurile de coordonare și conducere a intervenției în domeniul protecției civile se activează la pace, criză și război, fiind organizate, dotate și pregătite pentru situații de protecție civilă.

c) dezastre (situații de urgență de amploare determinate de accidente tehnologice sau producerea unor fenomene naturale de tipul seismelor, inundațiilor, alunecărilor de teren);

d) criza de natură militară (cu efecte în domeniul apărării naționale).

În țara noastră, în funcție de natura și impactul asupra securității naționale au fost identificate următoarele instituții cu rol de coordonare și sisteme de răspuns asociate:

a) Ministerul Apărării Naționale pentru Sistemul Național de Apărare;

b) Serviciul Român de Informații pentru Sistemul Național de Prevenire și Combatere a Terorismului;

c) Ministerul Afacerilor Interne pentru Sistemul de Securitate și Siguranță a Ordinii Publice;

OCHA

United Nations Office
for the Coordination of
Humanitarian Affairs

Potrivit Biroului de Coordonare a Ajutorului Umanitar al Națiunilor Unite (OCHA/ONU), criza este definită din perspectiva spectrului complex pe care îl presupune activitatea de asistență umanitară, astfel: disfuncționalitate serioasă apărută în structurile sociale vitale sau o amenințare a valorilor și standardelor fundamentale ale societății.

În termeni largi se poate considera că sintagma "criză internă" poate cuprinde:

a) criza în domeniul ordinii publice (acte de terorism, tulburări interne etc.);

b) criza economică (cu efecte în domeniul financiar-bancar, transportului aerian, naval, feroviar și rutier, efecte severe în domeniul agricol, cum ar fi seceta prelungită, invazii de dăunători etc. precum și afectarea gravă a sănătății populației);

d) Ministerul Afacerilor Interne prin Departamentul pentru Situații de Urgență și Inspectoratul General pentru Situații de Urgență pentru Sistemul Național de Management al Situațiilor de Urgență.

La nivel național, gestionarea situațiilor de criză este parte integrantă a activității de realizare a securității naționale și se desfășoară gradual, în funcție de natura, amploarea, complexitatea, intensitatea și efectele acestora, întregul proces fiind condus de autoritățile naționale cu responsabilități în domeniul securității și apărării.

Plecând de la cele mai sus prezentate, rezultă necesitatea ca orice stat trebuie să-și creeze structuri de conducere, execuție și sprijin responsabile cu contracararea efectelor crizelor care pot afecta securitatea națională.

Astfel, NATO a definit managementul crizelor ca fiind un proces de aducere a situației create sub controlul managerilor, pentru a preveni sau rezolva în mod acceptabil stările de urgență care pot avea implicații semnificative pentru securitatea națională, bunăstarea economică, siguranța populației sau menținerea ordinii.

Obiectivele generale ale managementului crizelor sunt:

a) pregătirea componentelor abilitate în asigurarea răspunsului, astfel încât, acestea să poată acționa eficient la tipurile de criză pentru care au competențe manageriale;

b) adoptarea unor măsuri și acțiuni care să determine reducerea factorilor care pot determina apariția crizei;

c) intervenția graduală și pro-activă, astfel încât, să se prevină atingerea unor praguri ridicate.

Responsabilitatea factorilor de decizie, dar și de execuție, este în primul rând de a sesiza momentul în care o stare de anormalitate este periculoasă pentru existența statului și devine o amenințare directă sau indirectă la adresa securității naționale.

Planificarea acțiunilor specifice pentru punerea în aplicare a Concepțiilor naționale și planurilor de răspuns care vizează protecția populației premergător, pe timpul și post manifestare crize de natură militară sau de urgență civilă constituie obiective cu impact strategic.

VA CONTINUA ÎN PROTECȚIA CIVILĂ NR. 2/2020

- www.nato.int. Manualul NATO, 2001, ISBN 92-845-0164-4;

- Hermann, C., F., Crisis in Foreign Policy, Ed. Bobs Merrill Co, Indianapolis, 1969;

- Locotenent colonel Viorel Roșca – Centrul Național Militar de Comandă, Managementul Integrat al Crizelor - o necesitate a procesului de asigurare a securității naționale - 11.07.2007;

- Claudiu Bratu - Teză de doctorat - UNAp-2013 - Eficientizarea acțiunilor structurilor cu atribuții în domeniul situațiilor de urgență pentru prevenirea și contracararea surprinderii în cazul producerii unor evenimente deosebite, pag. 96;

- <http://register.consilium.eu.int/utfregister/frames/introfsEN.htm>;

- Claudiu Bratu, Doctorand în Științe Militare și Informații, Referat de cercetare științifică nr.3 - Tema: Managementul structurilor specializate pentru prevenirea și contracararea surprinderii în situații de urgență, București 2010, pag. 7;

- Claudiu Bratu - Teză de doctorat – UNAp-2013 - Eficientizarea acțiunilor structurilor cu atribuții în domeniul situațiilor de urgență pentru prevenirea și contracararea surprinderii în cazul producerii unor evenimente deosebite, pag. 150.

O ORĂ PENTRU VIAȚĂ!

ORA PĂMÂNTULUI

#CONNECT2EARTH

AM STINS LUMINA
PE 30 MARTIE
LA ORA 20:30

În fața amenințărilor majore, fără precedent, pe care mediul înconjurător le înfruntă astăzi, în special schimbările climatice și folosirea irațională a resurselor, WWF se va concentra pe prioritățile globale de protejare a naturii, care vor putea produce o schimbare reală și de durată.

James Leape, Director General WWF International

Fondată în 1961, WWF este cea mai mare organizație internațională independentă care derulează proiecte pentru conservarea naturii. Are aproximativ cinci milioane de susținători în toată lumea și o rețea activă în peste 100 de țări. Se implică pentru a rezolva cauzele care stau la rădăcina conflictului om-natură.

În România, WWF își desfășoară activitatea din anul 2006 pentru protejarea mediului sălbatic din Munții Carpați și de pe cursul Dunării. La toate acestea se adaugă stimularea tranziției spre economia verde și un program de educație de mediu adresat tinerilor.

Una dintre cele mai cunoscute activități desfășurate de WWF, la nivel mondial, este Earth Hour – Ora Pământului, un eveniment internațional, organizat în ultima sâmbătă a lunii martie a fiecărui an, cu scopul de a sensibiliza utilizatorii de energie electrică față de problema dioxidului de carbon emis în atmosferă la producerea energiei electrice. Astfel, în fiecare an, la sfârșit de martie, milioane de oameni, instituții și

companii sting luminile timp de o oră, alăturându-se celui mai mare eveniment de mediu din istorie.

Prima Oră a Pământului a avut loc la Sydney, între orele 19:30 și 20:30 la 21 martie 2007. Impactul a fost atât de puternic încât, anul următor s-au alăturat multe localități importante ale lumii. După doar patru ani de la startul evenimentului, 5200 de așezări urbane din peste 135 de țări au stins lumina de Earth Hour, răspândind un mesaj puternic privind impactul negativ pe care viața noastră de zi cu zi îl are asupra planetei și asupra resurselor naturale.

În 2011, Earth Hour a intrat într-o nouă etapă, Beyond the Hour – mai mult decât o oră pentru planetă, în care oamenii de pretutindeni au fost îndemnați nu numai să stingă lumina, ci să se angajeze în acțiuni de mediu în fiecare zi.

Împreună, putem face parte din comunitatea globală de oameni care își doresc un viitor în armonie cu natura, și fac ceva în acest sens.

SITUAȚII DE URGENȚĂ

SUNT PROTEJAT

Noi te informăm - Tu poți preveni !